

У Х В А Л А
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про закриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бабінчука Олександра Павловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 2, 3 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження контрактної форми роботи у сфері культури та конкурсної процедури призначення керівників державних та комунальних закладів культури“ від 28 січня 2016 року № 955–VIII зі змінами

м. К и ї в
15 липня 2019 року
№ 14-уп(II)/2019

Справа № 3-163/2019(3644/19)

Другий сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Тупицького Олександра Миколайовича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Лемака Василя Васильовича,
Мойсика Володимира Романовича,
Первомайського Олега Олексійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційною скаргою Бабінчука Олександра Павловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 2, 3 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження контрактної форми роботи у сфері культури та конкурсної

процедури призначення керівників державних та комунальних закладів культури“ від 28 січня 2016 року № 955–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 10, ст. 103) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В., Другий сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Бабінчук О.П. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) положення пунктів 2, 3 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження контрактної форми роботи у сфері культури та конкурсної процедури призначення керівників державних та комунальних закладів культури“ від 28 січня 2016 року № 955–VIII зі змінами (далі – Закон), згідно з якими:

– „Набрання чинності цим Законом є підставою для припинення безстрокового трудового договору з керівниками державних та комунальних закладів культури, а також з професійними творчими працівниками (художнім та артистичним персоналом) державних та комунальних закладів культури згідно з пунктом 9 статті 36 Кодексу законів про працю України. Ця норма не поширюється на професійних творчих працівників комунальних закладів культури у територіальних громадах з населенням до 5 тисяч жителів“ (пункт 2);

– „З працівниками художнього та артистичного персоналу, які перебувають у трудових відносинах з державними та комунальними закладами культури, протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом

укладається контракт строком від одного до трьох років без проведення конкурсу.

Органи управління державних та комунальних закладів культури протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом зобов'язані припинити безстрокові трудові договори з керівниками державних та комунальних закладів культури і провести конкурс на заміщення посад керівників таких закладів у порядку, визначеному цим Законом“ (пункт 3).

Автор клопотання вважає, що оспорювані положення Закону суперечать частині першій статті 8, статті 22, частинам першій, другій статті 24, частині першій статті 32, частині першій статті 58, частині першій статті 64 Конституції України. На його думку, Закон „обмежує права осіб на безстрокове здійснення трудової діяльності, яке було встановлено на час набуття чинності вказаним Законом“, закріплює „дискримінаційний підхід до регулювання трудових відносин під час оформлення строкових трудових контрактів в залежності від місцевості, де проживає особа, займаної нею посади“.

Як вважає Бабінчук О.П., через виконання оспорюваних положень Закону „відбулося втручання в особисте і сімейне життя людини без легітимної мети та пропорційної необхідності...“, а „встановлення строку трудових правовідносин відносно раніш відсутньої умови його існування встановлює обмеження в реалізації права на доступну професію“.

Обґрунтовуючи свої твердження, суб'єкт права на конституційну скаргу цитує положення Конституції України, законів України, міжнародних документів, постанов Верховної Ради України, актів Кабінету Міністрів України та міністерств, посилається на юридичні позиції Конституційного Суду України, рішення Європейського суду з прав людини, а також судові рішення у своїй справі, копії яких долучено до конституційної скарги.

2. Другий сенат Конституційного Суду України, дослідивши матеріали справи, вважає, що конституційне провадження у цій справі підлягає закриттю з таких підстав.

Конституційний Суд України (Перший сенат) ухвалив Рішення від 12 липня 2019 року № 5-р(І)/2019, яким визнав такими, що відповідають Конституції України (є конституційними), пункти 2, 3 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону, і це Рішення стосується тих самих питань, що порушені у конституційній скарзі Бабінчука О.П.

Згідно із пунктом 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги, зокрема, є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі.

Відповідно до частини четвертої статті 63 Закону України „Про Конституційний Суд України“ сенат Конституційного Суду України закриває конституційне провадження у справі, якщо під час пленарного засідання будуть виявлені підстави для відмови у відкритті конституційного провадження, передбачені статтею 62 цього закону.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 55, 62, 63, 67, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 48, § 55 Регламенту Конституційного Суду України Другий сенат Конституційного Суду України

у х в а л и в:

1. Закрити конституційне провадження у справі за конституційною скаргою Бабінчука Олександра Павловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 2, 3 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів

України щодо запровадження контрактної форми роботи у сфері культури та конкурсної процедури призначення керівників державних та комунальних закладів культури“ від 28 січня 2016 року № 955–VIII зі змінами на підставі пункту 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

2. Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**